

Olv.: Szám 21,4-9 – Fil 2,6-11 – Jn 3,13-17

A SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉBŐL

Szentmise bevezetése

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe van ma. A szégyen fájáról, az átok fájáról van szó, de hitünk szerint a mi megdicsőülésünk kezdete. Ez a kereszt arról szól, hogy Jézus értünk átokká lett, hogy levegye rólunk az átkot. Egy új kinyilatkoztatás ez a kereszt. Isten legyőzhetetlen szeretetéről beszél. Gondoljunk erre ma különösképpen is és erősödjön a hitünk, a Jézushoz tartozásunk. Ez az egyetlen biztos pont ebben a világban. Belegyökerezik ez a kereszt a földbe és út az ég felé. Ezt a szentmisét meghalt Anna testvérünkért ajánljuk fel és azt kérjük az ő számára, hogy Krisztus vigye magával az Életre.

Könyörögjünk

Istenünk, te azt akartad, hogy egyszülött Fiad a kereszten váltsa meg az emberiséget. Add, hogy mi, akik megismertük szeretetének titkát itt a földön, elnyerjük az üdvösséget a mennyben. A mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké. Amen.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Minden vasárnap a hitünk titkát ünnepeljük. A szentmisében a kenyér és bor átváltoztatása után az áldozatot bemutató pap egy felhívással fordul a hívek felé: “Ime hitünk szent titka!” A válaszunk: - jó lenne ezt valóban hitbeli átéléssel mondani, - “Halálodat hirdetjük Urunk és hittel valljuk föltámadásodat, amíg el nem jössz!”

Ez a mai nap, szeptember 14-e főünnep, a Szent Keresztet állítja a középpontba. Ez külön ajándék, hogy ebben az évben vasárnapra esik. Hitünk megvallása szempontjából elgondolkodhatunk, elmélkedhetünk ezen az isteni üzeneten, amely az értünk fölemeltetett Krisztus műve. Azért fontos ez, mert a világ, sőt a Krisztushoz tartozók is azt gondolták, hogy Krisztus fölfeszítésével mindennek a vége következett. Valójában egy új kezdetről van szó, egy új lehetőségről, hogy az Út mégis, mindenek ellenére, a kereszt ellenére is folytatható, sőt éppen a kereszt miatt. Ez az ünnep arról szól, hogy

***Krisztus kinyilatkoztatta nekünk az Isten legyőzhetetlen szeretetét.
Ebből a szeretetből élünk!***

Aki nem jut el ehhez a forráshoz, aki nem jut el a kereszt tövéhez és nem hallja meg ezt a felhívást: “*Emeljétek föl fejeteke!*”, az az ember belesüpped a mocsárba, az az ember ennek a világnak az áldozata lesz. Pedig elmúlik ez a világ. Elmúlik mindegyikünk élete. Nem mindegy, hogy mit hagyunk magunk után. Ez teljes egészében azon múlik, hogy fölé emelkedünk-e a mindennapok szenvedésének, megpróbáltatásainak, amikor úgy érezzük, hogy elfogyott az erőnk, nincs tovább. Akkor képesek vagyunk-e kiemelkedni? Képesek vagyunk-e fölemelni a fejünket, odacsatlakozni Krisztushoz, aki mutatja az utat, aki az

emberiség számára a kivezető utat, az Életre vezető utat mutatja. Ez az út a világon át vezet. Ez az út nem akkor kezdődik, amikor valaki meghalt. Mindegyikünk számára ez az út akkor kezdődik, amikor Krisztushoz csatlakozunk.

Ez a hit üzente, a hívő ember küldetése: ezen az új úton járni. Ha komolyan gondoljuk ezt, akkor egyre többen csatlakoznak. Ha nem, ha az életünk a hit karikatúrája, akkor nem csatlakoznak az emberek és *elvesznek*. Elsősorban önmaguk áldozatai és mások áldozatai lesznek. Térjünk már magunkhoz. Állandóan azért panaszkodunk, hogy nincs utunk, elfogyott a reményünk. Amikor az ember meggyengül, amikor elfogy az ereje, akkor mindig a remény sérül.

*A remény olyan kincs, ami mindig fogytán van,
azt mindig újra, meg újra táplálni kell!*

Mindezt megállapítjuk, mindezt tudjuk és ennek ellenére megyünk a magunk feje után. Járjuk a magunk útját és amikor végérvényesen bajba jutunk, akkor várjuk a segítséget, várjuk a támogatást. Szeretnénk a megoldást. Csakhogy egyet nem szabad elfelejteni: "Nincs emberi válasz!" Vegye tudomásul mindenki, a mi e világi gondjainkra, bajainkra nincs igazából válasz. Szép szavakat lehet mondani egymásnak, vigasztalgathatjuk egymást, üres szavak, higgyék el a Testvérek! Egyetlen válasz van. Az, hogy odaállunk egymás mellé némán. Odaállunk egymás mellé és megteesszük azt, amit megtehetünk. Nem szavakkal, hanem éppen azt tesszük meg, amire annak a másiknak szüksége van. Lássuk már be!

Ez a mai ünnep ezért nagyon fontos, mert minden innen forrásozik. Innen jön a fény a sötétségeinkbe. Innen jön a forrásvíz a sivatagjainkba. Sötétben nem lehet élni. Sivatagi életet nem érdemes élni. Figyeljünk erre a titokra ma. Nem szeretjük a kereszteket, a szenvedésre irányítja figyelmünket. Szenvedni meg nem szeretünk természetyszerűen. Csakhogy nem iktatható ki a szenvedés. Hozzá tartozik az életünkhöz.

Annak ellenére, hogy nem szeretjük a kereszteket, azért a nyakunkba akasztjuk. Nyakába akasztja a hitetlen is. Ha annyi ember életfilozófiáját fejezné ki a keresztt, ahány ember nyakában, fülében, bokáján van, akkor... Hányan hányják magukra a kereszttet a legkülönbözőbb helyzetekben, amikor bajban vannak akkor is, amikor sikerük van akkor is. Egy futballista, amikor gólt lő, akkor már a kereszttet rajzolja magára. Eltanulták a Braziloktól. Mi hívők is ezzel a jellel élünk. Itt van a templomainkban, otthonaink falán, iskoláinkban. Pár évvel ezelőtt hallottam, hogy Németországban a katolikus iskolákból is leparancsolták a liberálisok a kereszttet. Miért tették meg? Miért vették le? Velünk azt csinálhatnak, amit akarnak?

Testvérek!

Ez a mai ünnep, a keresztt felmagasztalásának az ünnepe. Régen csodatevő erőt tulajdonítottak a keresztnak. Vitték magukkal a keresztesek a háborúba, mert a keresztt erejével győztek. Vitték magukkal az emberek a legkülönbözőbb helyzetekbe, mert csodatevő erőt tulajdonítottak a keresztnak. Itt van a mi oltárunkon is egy ereklye a Szent Kereszttől. De nem ennek a fának a csodatevő erejére gondol a hívő ember, hanem

*annak a Valakinek a hatalmas szeretetére,
aki értünk szenvedett és meghalt! Igen, Az csodatevő!
Csodatevő mindaz, aki szeretetet áraszt. Csodatevő! Erre a csodára várunk!*

Ez a mai ünnep 335-ben indult útjára. Nagy Konstantin édesanyja Ilona, a későbbi szent Ilona találta meg a Szent Keresztet. Fölemelték a föld alól, a sziklák közül és Nagy Konstantin egy hatalmas Bazilikát építtetett tiszteletére a szent Sír fölé Jeruzsálemben. Akkor mutatták meg a hívőknek.

Testvérek!

Pál apostolra figyeljünk, hogy valamit fölfogjunk ebből a titokból, aki a kereszt útját írta meg a Filippieknek írt levelében: - Jézus az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyannak, amelyhez feltétlenül ragaszkodjon, hanem emberi alakot öltött. Ezért Ő az Emberfia. Megalázta magát, engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten fölmagasztalta Őt mindenek fölé. - Pál ezért mondja, semmi másról nem akar tudni, csak erről a Krisztusról. Nem is érdemes egyébként másról tudni, csak arról, aki ilyenre hajlandó és képes. Aki erre nem képes, azzal kár foglalkozni. Miről van szó? Arról, hogy mi emberek a törvényt nem tudjuk betölteni. Sokszor szóltam erről. A törvény átkáról elmélkedik Pál apostol.

***Jézus a törvény átkát magára vette. Értünk átokká lett.
Engedte, hogy fölfeszítsék az átkozottak szégyenfájára, hogy igazolja,
hogy valóban csak az Isten szeretete menthet meg bennünket.***

A törvény teljesítése által senki se menekülhet meg, csak az, aki hisz Istennek ebben a megmentő szeretetében. *Ez a megmentő isteni szeretet konkrét a mi életünkben, a mi szívünkben, amikor mi is képesek vagyunk erre, hogy egymást szeretjük.*

Így folytatódik a mű, az Isten műve!

Pál apostoltól halljuk: - Engedelmességet tanult Jézus a szenvedésből. - Jézus egy az Atyával, de azt akarta nekünk bemutatni, hogy nem lehet másképpen Istenből élni csak akkor, *ha engedelmesek vagyunk neki. Isten szándékait tesszük az első helyre!* Nagyon fontos, hogy értsük, mit is üzen nekünk az Isten. Mit is jelent számunkra ez az új kezdet.

Idegennek tűnik, amit az Ószövetségből hallottunk, de segít nekünk a megértésben. A zsidók vándorolnak a pusztában, a sivatagban. Elegük van mindenből. Mózes, miért hoztál ide bennünket, azért, hogy elpusztuljunk? Ez az út az, ami az életre vezet? Zúgolódnak, lázadoznak. Mintegy büntetésképpen, - mert megkérdőjelezzik azt az utat, amit az Isten jelölt ki nekik Mózes által, - kígyómarást szenvednek. Mózes kap Istentől egy üzenetet: - Állíts föl nekik póznán egy rézkígyót és aki erre hittel föltekint, az megmenekül.

Ez a csoda idegen nekünk. A keleti ember úgy gondolkodott, hogy a rosszal szembe állítsunk egy másik rosszat. Mi hívők azt mondjuk, hogy győzd le a rosszat jóval. Az a keleti világ és a zsidó szemlélet is ezt tükrözi: - szemet- szemért, fogat-fogért. - Megjelenik a rossz, állíts vele szembe egy másik rosszat, az győzze le. Kígyómarás éri őket. Állíts egy kígyót. A kígyó győzze le a másik kígyót. A kígyó nemcsak a halálnak, az életnek is szimbóluma. A kígyómarás halálos lehet. A görög gondolkodásban Asklepios a gyógyító isten, a gyógyítás istene, akit a kígyó szimbolizál, mert a kígyót istenként is tisztelték talán azért, mert féltek tőle. Ha istenként tisztelik ezt a kígyót, akkor az isteni hatalma erősebb lesz a mérgező marásánál és aki hittel föltekint erre, az meggyógyul.

Mózes rá akarja döbbsenteni a népet, hogy ne kérdőjelezze meg az Isten szándékát. Az Isten szándéka életre vezető. *Ők fölemelik fejüket és folytatják az utat!* Új kezdet.

A Szent Kereszt ünnepe erre szólít fel bennünket:

mi, akik járjuk a magunk útját, mi, akik számtalanszor vereséget szenvedünk,
mi, akik kételkedünk az Istenben is, azt gondoljuk, hogy Isten se segít,
akkor emeljétek föl fejeteke! Föltekintenek arra, Akit átszúrtak!

Elmélkedtünk erről nagypénteken. Igazából ez egy sajátos életszemlélet. Ez a kereszt lábával a földbe gyökerezik. A Fölfeszített a fejével Isten felé fordul, az ég felé néz. Karját kitarja és átöleli az egész emberiséget.

Testvérek!

Ez az új életszemlélet. Ezt kínálja nekünk az Isten. Segít bennünket abban, hogy mi, akik a földbe gyökerezünk, mert a földből valók vagyunk, tekintetünket emeljük föl az Istenhez, mert onnan jön a segítség. Ha hittel gondoljuk ezt az Istentől jövő segítséget, az Isten támogatását, akkor kitarhatjuk a karunkat, hogy átöleljük a világot. Akkor egymással összetartozunk.

Mindenki gondolkodjon ezen. Úgy gondolja, hogy ez a kereszt valaminek a végét jelenti, valami kudarcot, vagy valóban a bűneivel, gondjaival, bajaival, szenvedésével, megpróbáltatásokkal, a halállal küszködő ember számára egy új lehetőséget jelent, ami meghatározza a mai napunkat. Ami elmúlt, az vissza nem tér, de meghatározhatja a holnapi napunkat. Akkor új életet élhetünk és ez az élet az Isten akarata szerinti. Ajánlom, ne utasítsák ezt vissza. Válasszák és vállalják!

+ *A M E N* +

Könyörögjünk

Szent asztalodról tápláltál minket Urunk Jézus Krisztus. Kérve kérünk, hogy akiket életadó kereszted által megváltottál, vezesd el azokat a föltámadás dicsőségébe, Aki él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen

Szentmise befejezése. Útravaló

Mielőtt Isten áldásával elmegyünk, reménykedjünk abban, hogy ezek a vasárnapi találkozások Istennel és egymással is, elegendő kegyelmi erőt adnak, hogy a hétköznapiakon is az Ő fiaiként éljünk közösségben másokkal. Ez annál is inkább fontos, mert nagyon jól tudjuk, hogy az emberek nem nagyon keresik az Istent. Szívük mélyén talán a vágyak megvannak, de ezt valakinek meg kellene fogalmazni, mit is jelentenek a vágyaik. Erre csak a hívő ember képes.

Rengeteg bizonytalan ember van és amikor egyértelmű vallomásokkal találkoznak akkor megdöbbennek. Azt gondolják az emberek, hogy mindenki úgy él, ahogy ők. Sajnos, lehet hogy hívő emberek is látszólag ugyanúgy élnek. Nagyon fontos, hogy innen vigyünk magunkkal egy egész hétre szóló kegyelmi erőt, az emberi találkozásokra.

Ebbe a körbe tartozik, amit Magyarországon is kezdeményeznek. Nyugat Európában már évek óta hirdetik. Ez a kezdeményezés a "Nyitott templomok éjszakája." Olyan programokat is meghirdetnek templomokban, amik nem a szentmisét jelentik. Aki fölfigyel egy ilyen hirdetésre és eljön, tisztul a képe, hogy ez a templomi légkör nem valami életidegen, hanem nagyon is emberi. Stb...

+ *Á L D Á S* +